

PBJK (Pochválený buď Ježiš Kristus), drahá sestra v Kristovi.

Máme už fotky z návštevy na Štedrý deň vo väznici v Banskej Bystrici s raperom Dávidom Janočkom, kde sme svedčili na Božiu slávu.

Foto zdroj: <https://www.ordinariat.sk/stvrta-adventna-nedela-v-uvv-a-uvtos-banska-bystrica/>

Dostali sme aj ďalšie **oficiálne fotky a popis z väznice v Ilave:** „Touto cestou sa vydali odsúdení z ilavského ústavu a

vo svojej réžii za pomoci personálu zrealizovali vo svojej podstate veľkolepý projekt s názvom „Dar“. A darcami boli odsúdené a obvinené osoby, ženy i muži. Nemysleli však v prvom rade na seba, ale na deti z detského domova v Seredi, pre ktoré pripravili darčeky v podobe kreslených obrázkov, ušitých ruksakov a plyšových hračiek. Za svoje vlastné peniaze kúpili týmto deťom sladkosti. Najväčším prekvapením pre deti však bolo to, že im do detského

domova prišiel zaspievať Michal Straka alias Ego, ktorého doprevádzal vedúci slovensko-českého väzenského spoločenstva Dismas. Obaja menovaní už niekoľkokrát navštívili ilavský ústav a tak pri prosbe tunajších odsúdených, či by nepotešili deti v detskom domove, neváhali ani chvíľu.“

Dňa 3.1.2024 sme mali návštevu, Janka P. s rodinkou (viď na foto pri modlitbe). Pri tejto návšteve nám hovoril o jednej sestre, ktorá napísala aj **príspevok - Eva Cachuliková:** „Pochvalený buď Pán

Ježiš Kristus! Chcela by som sa vám v mene mojej kamarátky Martinky (má rakovinu prsníka) a vaše spoločenstvo DISMAS sa za ňu modlilo... **POĎAKOVAŤ ZA VAŠE MODLITBY..! VĎAKA BOHU NEMÁ ŽIADNE METASTÁZY V TELE! V**

PONDELOK 22.1.2024, nastupuje do Bratislavy do onkologického ústavu na operáciu, ktorá sa má uskutočniť **23.1.2024. VEĽKÁ VĎAKA ZA VAŠE MODLITBY! S pozdravom a úctou Eva“**

Na druhý deň 3.1.2024 sme boli s nimi aj s **Jožkom Š. na spoločnej púti po cintoríne, kde sme boli dve hodiny**

a modlili sme sa, prosili a žehnali. Tu je jeho príspevok: „V novom roku 2024 vám prajem všetko dobré - hlavne

Božie požehnanie, lebo v ňom je ukryté všetko. Dnes 3.1.2024 som sa v Hlohovci stretol s Michalom Libantom a prežili sme krásny čas. Spoločne sme sa boli pomodliť na mieste, ktoré ľudia nie veľmi radi navštevujú - na cintoríne. Modlili sme sa bolestný ruženec a každý z nás sa modlil jeden desiatok. Ku každému tajomstvu sme pridávali ľudí, o ktorých sa nikto nestará, nezaujíma sa o nich, nenavštevuje ich a ani si na nich nespomína. Tajomstvá v prvom desiatku boli tieto: 1. Ježiš, ktorý sa za všetkých odsúdených krvou potil. 2. Ježiš, ktorý sa za všetky deti v detských domovoch krvou potil. 3. Ježiš, ktorý sa za všetkých ľudí v domovoch dôchodcov krvou potil. 4. Ježiš, ktorý sa za všetkých ľudí umiestnených v rôznych ústavoch krvou potil. 5. Ježiš, ktorý sa za všetkých zavraždených krvou potil. 6. Ježiš, ktorý sa za všetkých našich nepriateľov krvou potil. 7. Ježiš, ktorý sa za všetkých, ktorí nevedia odpustiť sebe ani blížnym,

krvou potil. 8. Ježiš, ktorý sa za všetkých, ktorým nevie odpustiť rodina ani spoločnosť, krvou potil. 9. Ježiš, ktorý sa za nespravodlivo odsúdených krvou potil. 10. Ježiš, ktorý sa za všetkých ľudí, na ktorých si nikto nespomína, krvou potil. V ďalších desiatkoch sme si spomenuli aj na naše rodiny, spolužiakov zo základných, stredných a vysokých škôl, ľudí zo ZVS (základnej vojenskej služby), spolupracovníkov zo všetkých zamestnaní, známych zo športových klubov, politikov a aj za všetkých pracovníkov ZVJS. Michal chodil a zapaloval požehnané sviečky - kahančeky. Pri tejto modlitbe sme sa neraz zastavili, hlavne keď náš zrak niečo upútalo. Boli to krypty, mená, pomníky a hlavne vek odchodu do večnosti. Všimli sme si hroby úplne malých, niekoľko dňových detičiek. A tu sme rozmýšľali nad tým, aká je to milosť, že ešte žijeme.

Tí z vás, ktorí chcú po prepustení slúžiť, môžu to robiť aj v zmysle slov zapísaných v Mt 25,34 - 36. BŤŽ.

Časť listu od člena Lukáša z väznice v Hrnčiarovciach: „Popravde, priznám sa, že posledné obdobie ma tak dlhšie diabol vo veľkom pokúša a tým aj náladu a všetko navôkol, čo sa okolo mňa deje. Modlím sa každý deň mojej modlitby, aj za teba, spoločenstvo, za obrátenie hriešnikov aj za ukončenie nepokojov vo svete. Mám veľa krát pocit, že čím viac sa modlím, tým je všetko horšie, hlavne na takomto mieste, ako je toto.“ Ono ozaj sa to stáva, že človek čím sa viac modlí, tak tým viacej zažíva útoky, lebo nie je pasívny, ale práve naopak, ide do útoku so zlým. Nechce ostať tam, kde

je, ale musí sa posunúť a ísť za svetlom – Ježišom. Ale opica - diabol s tým určite nesúhlasí. Ak sa teda modlíš a zhoršuje sa to, to je len zastrašovanie od zlého, lebo si na správnej ceste, tak Ťa prosím, neprestávaj.

Dňa 7.1.2024 sme mali stretnutie spol. DISMAS v Leopoldovskom kostole počas modlitby Chvál, ktorú teraz viedlo spoločenstvo Oáza (viď foto).

Časť listu od člena Michala z väznice v Rapoticiach: „Mockrát Vám ďakujem za Vaše dopisy a za Vánoční dárek pro děti – žena už jej vyhledala na poště a snad už dnes i vyzvedla.

Udělal mi to obrovskou radost, že jsem mohl alespoň takto svým dětem k Vánocím něco „zajistit“. Zároveň také moc děkuji Barborce a Diance za krásná přání k Vánocím a jejich modlitby. Ty pohledy mě opravdu zahřály u srdce, přišlo to zrovna v momentě, kdy jsem to opravdu potřeboval, protože jsem se zrovna cítil extra mizerně, ale Váš dopis a ta přáníčka měla takový efekt, že už si ani nevybavuji, proč jsem se cítil mizerně. Možná proto, že od mých dcer mi nic takového nepříjde, ne proto, že by mi ony nechtěly napsat či něco nakreslit, ale protože žena nemá čas mi psát dopis,

nebo nemá na známku, nebo se jí nechce mi psát a neví co by psala a další výmluvy. Telefon mi sice zvedá, ale řešíme jen organizační věci a problémy, pozdravím děti a to je vše, poslední dopis mi přišel před rokem a na návštěvu mi nepříjde nikdy, ani nepošle děti s mými rodiči.“ Niektorí povie, že tam už nie je láska po toľkých rokoch. Osobne môžem napísať, že keď som spoznal Ježiša Krista, znovu som sa zamiloval do svojej manželky, lebo Duch Svätý ti dá tú milosť, ak nájdeš Ježiša. A to isté platí aj o manželke, ak nájde poklad - Ježiša Krista, tak sa znovu zamiluje a nebude to len rutina bez lásky.

Dňa 12.1.2024 sme boli navštíviť rodinku Szabovú v Hriňovej, ktorá má 6 detičiek a obaja rodičia boli v komunite Čenakolo (viď foto).

Foto: kostol u Dominikánov vo Zvolene počas modlitieb chvál s Lámačskými chválami a svedectvami spol. Dismas. Z prava špec. pedagóg z väznice Hrnčiarovce, Marek S., Tomáš M. – všetci zo spol. DISMAS.

Príspevok Adama Likavčana o službe v Leopoldovskej väznici (vid' foto): „PBJK, v nedeľu 14.1. 2024 som bol pozrieť bratov za múrmi Leopoldova. Naposledy som tam bol na Štedrý deň aj s mojim bratom Filipom, kde sme zahrali vianočné piesne a koledy na 3 svätých omšiach. Tentokrát to bol opäť výnimočný čas. Som veľmi rád, že sme sa mohli s chlapmi porozprávať, podať si ruku a chváliť spolu Pána počas svätej omše. Prvýkrát som sa stretol aj s našim dlhoročným členom Vincentom, o ktorom som už veľa počul a jeho detičky boli s nami v lete na duchovnom cvičení - oáze. Chvála Pánovi za to.“

Časť listu od člena Patrika z väznice v Banskej Bystrici (vid' foto): „Prepáč, že sa ti ozývam alebo odpovedám na tvoj list, vieš dobre, ako to chodí vo väzení - nemáš známku, musí si človek požičať jednu za dve. Ale stojí mi za to, lebo keby som ti

STRETNEME A ZOZNAMÍME SA S TEBOU. MIŠKO VYČARIL SI MOJIM
DEŤOM ÚSMEV NA TVÁRI A SOM TI VĎAČNÝ. MIŠKO VOJAL SOM

d'akujem ti veľmi pekne za moje deti a za moju družku, za ten balík čo si im poslal. Družka mi povedala, že si im poslal korčule. Prepáč mi za ten výraz, ale moje deti sa nevedia korčuľovať. Pred dvomi rokmi mi Janko, môj starší syn povedal: „Ocko, keď prídeš domov, tak ma naučíš, ako sa ide na korčuliach, ale potajomky, aby mama o tom nevedela, lebo ak spadnem, tak zase budeš spať na gauči.“ Prišlo mi to vtipné, ale moje deti boli veľmi rady, hlavne Janko. Lebo už od siedmich rokov mi píliť uši, že sa chce naučiť korčuľovať. Dokonca sa mi aj rozplakal od dojatia a od šťastia. Tol'ko mi d'akoval, že aj zaspal a na druhý deň, keď som zavolať, tak som mu povedal, že najviac komu môže d'akovať, je Pán Boh a DISMAS. A povedal som mu, že keď prídem domov, tak že sa stretneme a zoznámime sa s tebou. Miško, vyčaril si mojim deťom úsmev na tvári a som ti vďačný. Miško, volal som aj s mojou mamou a povedal som jej aj o tomto spoločenstve DISMAS a vravela, že bola by rada, keby ste zobrali aj ju a môjho otca do spoločenstva...“

nenapísal, tak by ma hrýzlo svedomie a trápilo by ma to nejakých 5 mesiacov. Michal,

Príspevok Rast'a Višňovského pred väznicou v Sabinove s Jakubom Krátkym z LCH (vid' foto): „V nedeľu 14.1. sme ja - Rast'o a Jakub navštívili odsúdených vo väznici v Sabinove. Veľmi sme

sa na túto návštevu tešili, mali sme väzňom o čom svedčiť a povzbudiť ich vo viere. Na začiatku som im svedčil o tom, ako sa moja babka pred rokom a pol zázračným spôsobom dostala z rakoviny a takisto ako sa neskôr pri operácii chrbtice po mnohých modlitbách (a hlavne modlitbách odsúdených) babka veľmi rýchlo zotavila. Veľmi som odsúdeným

d'akoval za ich vieru a modlitby! Nasledovala svätá omša, počas ktorej sme hrali a spievali. Po svätej omši sa aj Jakub chlapom prihovoral a povedal im svoje životné svedectvo. Na očiach odsúdených sme celý čas videli hlad po Bohu a po Jeho láske. Prežili sme tam veľmi dobrý čas a tešíme sa na ďalšie stretnutie s odsúdenými.“

Kresba: Ján, väznica Banská Bystrica

Foto: 19.1.2024 sme si ako spoločenstvo išli na chvíľku oddýchnuť na Farský Ples Leopoldov v Maduniciach. Trošku sa pozdielať. Ak by sa niekto opýtal, či som na tomto plese pil alkohol, tak odpoveď je nie, nepijem 7 rokov.

Foto: 18.1.2024 väznica Hrnčiarovce, koncert rapera EGA. Príspevok Petra z Českej republiky: „18.1.2024 jsem měl poprvé možnost zúčastnit se návštěvy vězení v Hrnčiarovciach jako "back stage" podpora Egova vystoupení. Oceňuji, že Ego zvládl vystoupení výborně i bez odposlechu, že měl odvahu kleknout před všemi na kolena a vystříhnout modlitbu Otče náš za partnerky vězňů, aniž by to kdokoliv čekal nebo se bez zábran bavit a rozdávat podpisy. Bylo to nenucené. Atmosféra byla uvolněná a pohodová a já se cítil napoprvé velmi dobře. Cení si pozvání, moc jsem si to užil. Díky za to Michale! Kéž si Hospodin najde cestu k srdci každého, kdo tam byl!“ **Do Hrnčiaroviec som sa vrátil**

aj v nedeľu 21.1.2024. Spolu sme sa zdieľali, mali sv. omšu a svedectvá.

Foto: 23.1.2024 sme boli na audiencii u najvyššie postaveného diplomata na Slovensku v Bratislave, Apoštolského nuncia Mons. Nicolú Girasoliho, ktorý bol menovaný pápežom Františkom 2. júla 2022. V slovenskom diplomatickom zbore zastáva podľa Pravidiel diplomatického protokolu v Slovenskej republike apoštolský nuncius funkciu doyena. Z tejto pocty vyplýva, že nuncius "vždy stojí na prvom mieste medzi diplomatickými zástupcami“.

Časť listu od člena Tomáša z väznice v Kuřime: „Tvoje psaní mi dorazilo těsně před Vánoci, pač jak vidíš na obálce stále jsem v Kuřimi. Tvým psaním, dárkem a požehnaním od dětí jsi mi udělal tak velkou radost, že jsem si to dal na nástěnku. Dárek, který teď nosím a nosit budu po zbytek života na levé ruce je pro mě něco nezaplatitelného, děkuji Ježíši, Pánu a dárci života za to, jak je veliký Pán, který nás obklopuje svou neomezenou láskou a sebezřetím, bez Pána Boha Ježíše Krista by můj život neměl žádnou cenu a kdo ví kde bych bez Něj skončil. Děkuji i Tobě Michale, že máš tak skvělý tým lidí kolem sebe, že ti ze vším co poskytnete lidem dobrovolně pomáhají, to co děláš ty bylo snad před tebou jedině v pohádkách. Budu rád za každou zprávu z Vaší rubriky abych se za ni mohl modlit, modlitby nevynechávám. Chtěl bych za vás a za můj lepší život držet tři dny půst, věřím, že mi s Ním Pán Táta Otců pomůže a nenechá mě hladovat po dobu půstu.

Dňa 24.1.2024 sme boli vo väzbe v Žiline na viacerych oddieloch a špeciálne na dvoch celách. **Foto: po skončení mieise pred väznicom v Žiline.**

Svedectvo: Petr Topič - Drogy, sex a peniaze, to bolo moje...:

„Bol som narkoman, diler drog, niekoľkokrát trestaný recidivista. **TO VŠETKO JE MINULOSŤ!** Čo sa odohralo v mojom živote a ako sa môj život zmenil, o tom vám budem rozprávať v dnešnom diele Príbehov z kaviarne (relácia).

Vyrastal som na dedine, s obidvoma rodičmi, do mojich piatich rokov. Potom sa naši rozviedli kvôli alkoholu. Odsťahoval som sa s mamou a so sestrami do mesta. Začal som sa tam potľkať - flákať sa, v skorom (mladom) veku fajčiť cigarety, potom následne "trávu", začal som hrať výherné automaty a brať pervitín... Bez týchto vecí, som si už nedokázal život ani

predstaviť. V roku 2009 som sa prvýkrát dostal do väzenia. Dostal som sa tam na pár mesiacov - v polovici ma prepustili a myslel som si, že to môžem zvládnuť sám. Vydržal som doma pol roka a opakovalo sa to. Dostal som tri a pol roka. Takto som dokopy sedel štyrikrát. Nemal som ani trošičku nádeje, svetla vo svojom živote. Nedokázal som si život predstaviť bez návykových látok. Moja mamka uverila, keď mi bolo zhruba pätnásť rokov, a od tej doby sa za mňa modlila. Pred tým posledným trestom - keď sme išli po drogy, tak sme išli s plnou posádkou autom a "zavesila sa" na nás policajná hliadka. Svietili výstražnými svetlami, tak sme zastavili na benzínke. Všetci z auta odišli. Jeden policajt povedal, aby som sa preukázal dokladmi. Ja som celý život utekal, tak som vybehol druhými dverami von. Obehol som dva domy - a za plot (preskočil som plot) a ten policajt ma dohnal. Skoro ma udusil. Nasadil mi jedno puto. Ja som ho v tej panike, pod vplyvom veľkého množstva "perníka" napadol. Mal som strach o svoj život a navyiac sa mi nechcelo znovu do väzenia. Popálil som ho paralyzátom na hlavu. On ešte stihol vstať, vystrelil na mňa tehzrom - takými elektrickými šípkami a spadol. Ja som sa utrhol a išiel som ďalej. Preliezol som ešte asi dva ploty a vyliezol som na budovu, kde som zostal ležať. Pamätám si už iba, bolo to asi okolo pol noci, ako tam policajti s teleskopickým svetlom svietia a hľadajú ma. Nenašli ma. O šiestej ráno som sa zobudil a povedal som si... to nebol sen.

To nie je možné. Pozrel som sa na svoju ľavú ruku a videl som tam puto. Zavolať som svojej priateľke, ktorá mi povedala, že som napadol policajta, že je v nemocnici a že ma hľadajú policajti celého Zlínskeho kraja. Potom som volal mame. Tá mi povedala, že u nás bola zásahová jednotka polície ČR a rozbili dvere a rozhádzali celý byt 3 plus 1 - tam kde som mal to trvalé bydlisko. Dva dni som sa ešte schovával a u nás na záhrade v drevenej chatke ma druhá zásahovka našla. Vyrázili dvere o ôsmej ráno, kde som spal s mojou bývalou priateľkou. Zatkli nás, odviezli na policajnú stanicu. Potom ma odviezli na súd, kde na mňa sudca vydal príkaz na uvalenie/vzatie do väzby - a išiel som znovu do väzby, už štvrtýkrát. Prestal ma baviť život. Chcel som ho vzdať, chcel som sa zabiť. Prišla mi myšlienka na to, že to zabalím. Ale kľakol som si v cele a povedal som: "Bože, ak existuješ, tak ma zachráň, tak zmeň môj život, daj sa mi nejak poznať. Daj mi nejaké znamenie." O chvíľu otvoril dvere väzenský kaplán a skrze neho Boh ku mne hovoril. Potom som spoznal dvoch chlapcov, ktorých už Ježiš zachránil, ktorí už mali skúsenosti s Bohom. Hovorili mi o Ježišovi. Najskôr som im to neveril, hovoril som im nech mi dajú pokoj ale potom ma priťahoval ten Boh, ktorý zmenil ich životy. Dostal som Bibliu, začal som ju študovať. Začal som sa modliť. Niečo vo mne sa začalo meniť. Asi pol roka po tom som sa modlil s mamičkou na návšteve v Olomouci, už po tretíkrát v živote, modlitbu spasenia. Tentoraz to bolo ÚPRIMNE. Odovzdal som svoj život Bohu. Potom sa za mňa modlila mama. Modlila sa za oslobodenie, vyhnala zo mňa démonov a modlila sa za krst Duchom Svätým. Otvoril som oči a povedal som: "AMEN!" - a videl som svetlo. To svetlo okolo mňa bolo aj vo mne. Bola to najúžasnejšia vec v mojom živote! Nedá sa to slovami ani poriadne opísať - ale stalo sa mi to. Vedel som, že tuto na tomto svete nie som sám. Vedel som, že ma Boh miluje, že mi odpustil a že môj život už nebude nikdy rovnaký ako predtým. Plakal som a smial som sa zároveň...a...zažil som niečo nadprirodzeného. Krátko na to som mal súd za toho policajta, ktorého som napadol. Po prvýkrát v živote som tam hovoril pravdu. Priznal som sa tam k viere v Ježiša Krista, ospravedlnil som sa tomu policajtovi. Oni mi verili. Policajt moje ospravedlnenie prijal. Odročili to. Dva mesiace na to, ma tam priviedli znovu. Doviedli ma tam väzenský dozorcovia a sudca im povedal, nech mi dajú dole putá (putá k obmedzeniu slobody), že už v živote nikomu neublížim. I napriek tomu, že som mal papier od generálneho riaditeľa polície Českej republiky, že za žiadnych okolností mi nesmú zložiť putá. Už som vedel, že sa tam niečo začína diať. Moja advokátka navrhla trest v spodnej hranici a povedala, že mi verí každé slovo - i tomu, že som uveril v Ježiša Krista. Potom vystúpila štátna zástupkyňa - najprísnejšia od nás v meste - a povedala, že mi verí každé slovo i tomu, že som uveril v Ježiša Krista - a že navrhuje trest pri spodnej hranici. Ten paragraf bol od pol roka do šiestich rokov. A dáva sa tam horná polovica paragrafu. Potom vystúpil predseda senátu a povedal, že mi verí každé slovo i tomu, že som uveril v Ježiša Krista a že mi dáva šancu. Že pri mne stoja všetci svätí. Že by mi dal normálne tri alebo štyri roky, ale dáva mi pol roka! Ja som mu povedal, že asi zle počujem, že som to prepočul a či to môže zopakovať. A on mi povedal: Dávam vám pol roka. Byť vami, tak by som to prijal, než si to rozmyslím a vzdal by som sa lehoty na odvolanie. V tejto situácii som plakal a smial som sa a prežil som niečo zázračné. Boh sa ma zastal na súde! Bol to jeden zo zázrakov, ktoré sa stali v mojom živote. Bez toho aby som si to zaslúžil alebo pre to niečo urobil. Boh sa ma zastal. V mojom živote sa odohráva jeden zázrak za druhým. Namiesto toho, aby som sedel vo väzení, žijem úžasný život. Takáto zmena môže nastať i v tvom živote, keď sa staneš kresťanom.

Kaviarnička v ktorej teraz sedím, je súčasťou Cirkvi viery v centre Brna. Prijmite preto moje pozvanie na kávu. A na záver... Chceš sa stať kresťanom aj TY? Je to veľmi jednoduché. Opakuj po mne: **Pane Ježišu, ďakujem, že si zomrel za moje hriechy, vyznávam Ťa za svojho Záchrancu. Prosím Ťa o odpustenie a vydávam Ti svoj život. Amen.**

Ak si sa pomodlil túto modlitbu spasenia a myslel si to úprimne, Boh Ťa prijal. Stačí si teraz vybrať dobrú Cirkev, nechať sa pokrstiť, čítať si Bibliu, hovoriť s Bohom - a uvidíš, ako Boh zmení i tvoj život, ako môj. "

Foto: Lenka B. nám poslala túto správu, že Petr bol vo väznici v Rýnoviciach na chválach počas vystúpenia Lámačských chvál a spol. DISMAS a tiež nám poslala toto video, ktorého prepis si práve čítala.

OLD - Drogy, sex a peníze, to bylo moje - Petr Topič, Příběhy z kavárny.

Petr byl na vašich chválách ve vězení v Rýnovicích. Vydal život Bohu ve vězení. Chvála Pánu si jeho mamku, vás, mě i další lidi Pán použil, aby Petr uvěřil v Pána Ježíše Krista. Haleluja.

25. a 26.1.2024 sa konalo Synodálne stretnutie s biskupmi, na ktoré sme boli pozvaní aj my. Fotky z tejto udalosti:

Foto: Bernard Bober, košický arcibiskup metropolita a Marek Forgáč, košický pomocný biskup **Foto:** František Trstenský, spišský diecézny biskup. **O väzniciach sme sa rozprávali aj s Dmitrijom Oľšovským zo Spoločenstva Ladislava Hanusa (SLH). Napísal vám aj pár riadkov:** „Milí bratia a sestry v Kristovi, keď mi Michal rozprával, aké veľké veci Boh koná medzi vami vo väzení, tak sa ma to veľmi dotýkalo. Sväté Písmo hovorí, kde sa rozmnožil hriech, tam sa rozmnožila milosť. Vy to viete, vy toto slovo žijete a chvála Pánovi za to. Veľmi vám žehnám, nech Boh dokončí dobré dielo, ktoré vo vás začal. Nech sa Jeho sláva zjaví na vás. A chcem vás poprosiť o jednu vec: aby ste svoje bolesti a utrpenia obetovali za nenarodené deti. Deti, ktoré zomierajú pri potratoch, sú nevinné a ich krv je na celej našej krajine, ktorá toto barbarstvo dopúšťa. A táto krv volá hlasnejšie ako Ábelova. Prosím vás veľmi silno, obetujte svoje utrpenie a modlitby za to, aby sme ako spoločnosť prestali túto krv prelievať. Ďakujem vám za vaše svedectvo. Nech vás Pán žehná!“

Stanislav Zvolenský, bratislavský arcibiskup metropolita; Peter Beňo, nitriansky pomocný biskup; Milan Lach, bratislavský pomocný biskup. *Môžem ti dnes napísať, že naši biskupi boli povzbudení a žehnajú nám.*

Najbližšie sa chystáme do väzníc Nitra, Banská Bystrica, Sučany, BB Kráľová, Sabinov, Prešov, Jiřice ČR...

40 hod. P+S	Predkladaný úmysel za spol. Dismas, za teba aj tvoju rodinu a všetky miesta, kam práve ideme
9.-10.2.2024	za úmysly členov Dismasu
16.-17.2.2024	za evanjelizáciu národov vo svete
23.-24.2.2024	za našich kňazov, biskupa Rábeka, nové duchovné povolania
1.-2.3.2024	za odsúdených, ktorých navštevujeme a navštívime. A za ľudí, ktorých zranili, ublížili.

5.2.2024 *Boh Ťa žehnaj, drahá sestra v Kristovi - BĚŽ + Michal NL - NOVINKY z Dismasu č.94*

SOLI DEO GLORIA

